

UEMS- Section and Board for Rheumatology

Brusselsmeeting, 24-25/6/2016

Έκθεση-Αναφορά: ΔημήτριοςΚαρόκης

Την 24-25/6/2016 παραβρέθηκα ως αντιπρόσωπος της ΕΡΕ-ΕΠΕΡΕ στην παραπάνω συνάντηση, η οποία είχε αναβληθεί 2 φορές ως αποτέλεσμα των τρομοκρατικών επιθέσεων σε Παρίσι και Βρυξέλλες (Νοέμβριος 2015 και Μάρτιος 2016).Στη συνάντηση συμμετείχαν 20 χώρες-μέλη της UEMS.

Κύρια θέματα που συζητήθηκαν:

1. Εκπαίδευση ειδικευομένων

α. Curriculum – log book

Από το 2011, ένας από τους κύριους στόχους της UEMSείναι η κατά το δυνατόν ομογενοποίηση και καθιέρωση κοινών βέλτιστων πρακτικών σε εκπαιδευτικό περιεχόμενο (curriculum) – αξιολόγηση – ποιότητα παρεχόμενης φροντίδας.

Ήδη έχουν δημοσιευτεί και είναι σε ισχύ οι Εκπαιδευτικές Οδηγίες (TrainingRequirements). Αρκετές χώρες έχουν δημιουργήσει και εφαρμόζουν λεπτομερές curriculum. Επίσης, οι περισσότερες χώρες χρησιμοποιούν βιβλίο παρακολούθησης εκπαίδευσης του ειδικευομένου (το ονομάζουν logbookή portfolio), στο οποίο καταγράφεται λεπτομερώς η καθημερινή δραστηριότητα του ειδικευομένου όσον αφορά εξέταση ασθενών, κλινικές ή παρεμβατικές δεξιότητες, έρευνα κλπ., και το οποίο πιστοποιείται από τον υπεύθυνο επιβλέποντα και αποτελεί ανά πάσα στιγμή τον «καθρέφτη» της πορείας της εκπαίδευσης του ειδικευομένου. Επίσης, το βιβλίο αυτό θα μπορεί να είναι το «διαβατήριο» κάποιου γιατρού που θα θελήσει να εργαστεί σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Εκφράστηκε η ανάγκη να υιοθετηθεί αυτή η πρακτική από όλες τις χώρες, και η UEMS-SectionandBoardforRheumatologyθα σταθεί αρωγός στην προσπάθεια αυτή.

β. Αξιολόγηση

Η κυρίαρχη τάση είναι αυτή της «υποστηρικτικής» εκπαίδευσης του ειδικευομένου, ο οποίος ενθαρρύνεται και υποστηρίζεται σε όλη τη διάρκεια της εκπαίδευσής του, με σκοπό την συνεχή βελτίωση των δεξιοτήτων του και τη διόρθωση των μειονεκτημάτων του. Αυτό πρέπει να είναι μια συνεχής διαδικασία και όχι μια τελική “failorpass” εξέταση.

Η αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει οπωσδήποτε τους εξής τομείς: θεωρητική γνώση, κλινική εμπειρία (πχ λήψη ιστορικού, κλινική εξέταση, διαφορική διάγνωση,

θεραπευτικοί χειρισμοί κλπ), πρακτικές δεξιότητες (πχ παρακέντηση αρθρώσεων, βιοψίες, υπερηχογραφία κλπ), επαγγελματική συμπεριφορά (επικοινωνία με ασθενείς, συνεργασία με συναδέλφους και λοιπούς εργαζομένους, λειτουργία ως μέλος ομάδας κλπ). Η αξιολόγηση αυτή μπορεί να γίνεται ανά 1 ή 2 χρόνια όσον αφορά πχ τις θεωρητικές γνώσεις (με τη μορφή multiple choice questions σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο), και συνεχώς σε όλη τη διάρκεια της εκπαίδευσης όσον αφορά τους υπόλοιπους τομείς. Ειδικά για την επαγγελματική συμπεριφορά, χρησιμοποιείται η λεγόμενη “360° degrees assessment of behavior”, όπου ο εκπαιδευόμενος αξιολογείται σε θέματα συμπεριφοράς και συνεργασίας από αριθμό (8-12) συνεργατών, από εκπαιδευτή/επιβλέποντα μέχρι συνεκπαιδευμένους, νοσηλευτικό προσωπικό, ακόμα και τραπεζοκόμους.

Με την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης, προτείνεται να υπάρχει μια γενική τελική εξέταση, η οποία θα λαμβάνει ασφαλώς υπόψη όλη την πορεία της εκπαίδευσης του ειδικευόμενου (όπως αυτή θα φαίνεται μέσα από το logbook και τις επιμέρους αξιολογήσεις) και θα περιλαμβάνει οπωσδήποτε θεωρητική γραπτή εξέταση και εξέταση σε κλινικό περιστατικό, και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να έχει τη μορφή που έχει τώρα σε κάποιες χώρες (και τη δική μας) όπου μια επιτροπή «εξετάζει» γύρω από ένα τραπέζι τον υποψήφιο με κάποιες ερωτήσεις οι οποίες μάλιστα πιθανότατα δεν έχουν τον ίδιο βαθμό δυσκολίας σε κάθε υποψήφιο και κάθε εξέταση.

Η πιθανότητα «πανευρωπαϊκής» τελικής εξέτασης για την απόκτηση τίτλου ειδικότητας δεν μπορεί ακόμα να τεθεί προς συζήτηση, πριν (εάν και όποτε) καθιερωθούν ελάχιστα εκπαιδευτικά standards που θα τηρούνται από όλες τις χώρες.

Έγινε επίσης συζήτηση για τη χρησιμότητα των ‘Situational Judgment Tests’ τα οποία εξετάζουν την αντίδραση του εκπαιδευόμενου σε πιθανά σενάρια όπου θα κριθεί να πάρει άμεσες αποφάσεις για το χειρισμό διαφόρων «κρίσιμων» καταστάσεων.

γ. Εκπαίδευση των εκπαιδευτών

Η ανάληψη ρόλου εκπαιδευτή/επιβλέποντα είναι πολύ σοβαρή υπόθεση και πρέπει να αναζητηθούν τρόποι και μέθοδοι κατάλληλης επιμόρφωσης των ειδικευμένων που θα αναλαμβάνουν τέτοια καθήκοντα, ίσως με τη μορφή τακτικών ολιγόωρων σεμιναρίων πάνω στην εκπαιδευτική διαδικασία, χειρισμό ανθρώπινου δυναμικού κλπ.

δ. EULAR School of Rheumatology

Η EULAR στο πρόσφατο συνέδριό της στο Λονδίνο ανακοίνωσε τη δημιουργία του EULAR School of Rheumatology, όπου συμπεριέλαβε όλα τα γενικά και ειδικά σεμινάρια και courses που προσφέρει

(onlinecourses, postgraduatecourses, υπερηχογραφία, τριχοειδοσκόπηση, παιδορευματολογία, σκληρόδερμακλι). Σε ορισμένες χώρες μάλιστα, η παρακολούθηση και επιτυχής ολοκλήρωση του διετούς onlineRheumatologyEularCourseείναι υποχρεωτική για τους ειδικευόμενους. Σε κάθε περίπτωση, τα σεμινάρια αυτά αποτελούν εξαιρετικές εκπαιδευτικές ευκαιρίες και η συμμετοχή σε αυτά πρέπει να ενθαρρύνεται και να πριμοδοτείται κατά την αξιολόγηση του εκπαιδευόμενου.

2. Προπτυχιακή εκπαίδευση

Το επίπεδο προπτυχιακής εκπαίδευσης στο αντικείμενο της Ρευματολογίας διαφέρει από χώρα σε χώρα αλλά και ανάμεσα σε διαφορετικές Ιατρικές Σχολές της ίδιας χώρας. Εκφράστηκε η ευχή να αυξηθεί και να ομογενοποιηθεί ο βαθμός έκθεσης των προπτυχιακών φοιτητών σε ρευματολογικά εκπαιδευτικά αντικείμενα.

3. Διαδικαστικά θέματα

α. Πρέπει κάθε χρόνο, τις αρχές του έτους, μέσω των εθνικών αντιπροσώπων, να υποβάλλεται στην UEMSο επικαιροποιημένος αριθμός ειδικών ρευματολόγων για να καθορίζεται το ετήσιο ποσό οικονομικής εισφοράς της κάθε εθνικής ρευματολογικής εταιρείας.

β. Στο Κεντρικό Συμβούλιο της UEMSσυμμετέχει (?) και αντιπρόσωπος του Π.Ι.Σ. Πολλές φορές στις συνεδριάσεις αυτού του Συμβουλίου λαμβάνονται αποφάσεις που αφορούν όλες τις ειδικότητες, και εκφράστηκε η ανάγκη να υπάρχει ενημέρωση των επί μέρους ειδικοτήτων για την Agendaκαι τις αποφάσεις των συνεδριάσεων αυτών.

4. Λοιπά θέματα

Συζητήθηκαν σε συντομία οι Εκπαιδευτικές Οδηγίες της UEMSγια την «Αντιμετώπιση του Χρόνιου Πόνου» και το «EuropeanSyllabusforTraininginPaediatricRheumatology».